

ниятъ човѣкъ не трѣба да насочва ума си къмъ материалини блага, защото тѣ ще го спѣватъ въ духовното му развитие. По-добре е човѣкъ да развива Божествената Любовъ въ себе си, отколкото да придобива външни богатства. По-добре е човѣкъ да усилва разумността си, отколкото физическата сила. За обяснение на тази мисълъ, ще приведа следния примѣръ.

Единъ адептъ на древността, нареченъ Елтамаръ, отишълъ единъ денъ въ една мѣстностъ, дето живѣли най-културните хора по това време. Той искалъ да помогне на тия хора, защото тѣкмо при неговото пристигане, водата въ тази мѣстностъ се изгубила, и всички тамошни жители се измѣжвали отъ голѣма жажда, отъ суши и безводие. Адептътъ ги извикалъ при себе си и имъ казалъ да почакатъ малко, да се въоржатъ съ тѣрпение, докато приложи своето знание. Той построилъ една хубава чешма, отъ която потекла чиста, студена вода. Като видѣли това, жителите на тази мѣстностъ се завтекли къмъ чешмата, дето се явилъ голѣмъ споръ, кой отъ тѣхъ прѣвъ да си налѣе вода. Жрецътъ на капището се приближилъ къмъ адепта и казалъ: Моля ти се, остави ме азъ прѣвъ да налѣя вода и да я занеса на своите богомолци, които ме чакатъ да свърша молитвата си. Адептътъ го запиталъ: Ако те оставя прѣвъ да налѣшъ вода и занесешъ на своите богомолци, ще станатъ ли по-добри? — Не зная, ще видимъ. — Тогава и азъ ще видя, да ти дамъ ли прѣвъ да налѣшъ вода. Следъ това идва единъ учитель, спира се предъ чешмата и казва на адепта: Позволи ми азъ прѣвъ да налѣя вода да занеса на учениците си да пиятъ отъ нея, и следъ това да продължа обучението си. — Ако учениците ти първи пиятъ вода, ще станатъ ли по-добри и разумни, ще могатъ ли по-добре да служатъ на Бога? — Не зная, нищо не мога да кажа. — Щомъ не знаешъ, и азъ се въздържамъ да дамъ първо на тебе вода. Започватъ едни следъ други да се изреждатъ всички ония, които иматъ свои обични, и да искатъ първи да взематъ вода. Адептътъ всички запитвалъ: Ако занесете на своите обични първи да пиятъ отъ тази вода, ще станатъ ли по-добри и по-разумни? — Не знаемъ. — Щомъ не знаете, и азъ ще помисля, да ви дамъ ли първи да вземете отъ тази вода. Най-после пристига единъ генералъ и казва на адепта: Моля, дайте ми пѫть по-скоро да налѣя вода за войниците си, защото ми предстои важно сражение. Ако не пиятъ вода, войни-